

مجله مهر ۹۹

سرزمین تیزهوش‌ها

مرجع آموزشی همه دانش‌آموزان باهوش سرزمینمان، ایران

مدیر مسئول: عادل طالبی

مدیر اجرایی: شیرین محمدی

صفحه‌آرا و طراح گرافیک: یاسمن مرادی

منبع: سایت تیزلند، سایت میم

تاریخ نشر: مهر ۹۹

فهرست مطالب:

مقاومت و عدم انجام تکالیف در دوران دبستان

هر روز یک قدم برای تغییر و موفقیت

چطور کودکان سخت‌کوش تربیت کنیم؟

تحقیر شدن در کودکی چیست و چه عواقبی دارد؟

چه زمانی برای فرزند خود گوشی هوشمند تهیه کنیم؟

چرا فرزندمون در برابر انجام تکالیفش مقاومت دارد؟

یکی از گلایه‌های همیشگی والدین دانش‌آموزان خصوصاً دانش‌آموزان مقاطع تحصیلی پایین‌تر مشخص نبودن دقیق تکالیف فرزندان است، اینکه نمی‌دانند دقیقاً تکالیف روز فرزندانشان چیست و باید چه چیزی را پیگیری کنند. در مقابل هم دانش‌آموزان با مشخص نبودن تکالیف خود مشکل دارند چرا که گاهی معلمان به طور دقیق و مشخص نمی‌گویند که چه چیزی می‌خواهند، مانند اینکه بگویند ۵ سوال ریاضی حل کنید این جمله ممکن است برای دانش‌آموزان ابهام ایجاد کند و حتی در سنین پایین‌تر که بچه‌ها تا حدودی سربه‌هوا هستند دچار اشتباه شده و تکالیف را اشتباه و جابه‌جا انجام دهند که این موضوع ممکن است باعث سرخوردگی و دلسردی آن‌ها شود.

یکی از گلایه‌های همیشگی والدین دانش‌آموزان خصوصاً دانش‌آموزان مقاطع تحصیلی پایین‌تر مشخص نبودن دقیق تکالیف فرزندان است، اینکه نمی‌دانند دقیقاً تکالیف روز فرزندانشان چیست و باید چه چیزی را پیگیری کنند. در مقابل هم دانش‌آموزان با مشخص نبودن تکالیف خود مشکل دارند چرا که گاهی معلمان به طور دقیق و مشخص نمی‌گویند که چه چیزی می‌خواهند، مانند اینکه بگویند ۵ سوال ریاضی حل کنید! این جمله ممکن است برای دانش‌آموزان ابهام ایجاد کند و حتی در سنین پایین‌تر که بچه‌ها تا حدودی سربه‌هوا هستند دچار اشتباه شده و تکالیف را اشتباه و جابه‌جا انجام دهند که این موضوع ممکن است باعث سرخوردگی و دلسردی آن‌ها شود.

آیا انجام ندادن تکالیف فرزندان باعث سردرگمی معلمان می‌شود؟

مشکل دیگر سردرگمی معلم‌ها خواهد بود که پیگیر تکالیف دانش‌آموزان می‌شوند و با این مورد روبه‌رو می‌شوند که دانش‌آموز به درستی متوجه تکالیف خود نشده است و در نتیجه تکالیف خود را انجام نداده است. در ویدیوهای قبلی تمام زوایای تمرکز را جناب سلیمی، مشاور و کارشناس آموزش، به تفصیل توضیح داده‌اند که پیشنهاد می‌کنیم برای آشنایی بیشتر با عملکرد مغز و راه‌های افزایش تمرکز ویدیو مربوط را تماشا کنید.

مشکل دیگر سردرگمی معلم‌ها خواهد بود که پیگیر تکالیف دانش‌آموزان می‌شوند و با این مورد روبه‌رو می‌شوند که دانش‌آموز به درستی متوجه تکالیف خود نشده است و در نتیجه تکالیف خود را انجام نداده است.

هدف شما از رفتن به مدرسه چیست؟

همه‌ی ما برای داشتن استقلال، نیازمند داشتن تخصص در زمینه‌های مختلف و وابسته به هم هستیم. هنگامی که وارد دانشگاه می‌شوید به مرور زمان مسائل مختلفی را یاد می‌گیرید و در رشته‌ی تحصیلی‌تان متخصص می‌شوید. هدف از حضور در مدرسه آماده شدن برای حضور در مجامع بزرگتر از جمله دانشگاه و ... است.

منظور از آمادگی برای حضور در مجامع بزرگتر؛ یادگیری اخلاق، آداب معاشرت، دانش اولیه مربوط به هر یک از علوم مختلف است. بنابراین پشت پرده‌ی هرکاری که انجام می‌دهید، هدفی وجود دارد.

یک دانش‌آموز، با هدف پزشک‌شدن و با این رویا که روزی وارد دانشگاه شود و در رشته‌ی تحصیلی پزشکی مشغول به تحصیل شود و با این رویا که در آینده پزشکی ماهر شود و به هم‌وطنان خود خدمت کند؛ در دبیرستان رشته‌ی تحصیلی تجربی را انتخاب می‌کند. اما واقعا رویای همه‌ی دانش‌آموزان به واقعیت می‌پیوندد؟

خیال‌پردازی و تعیین هدف کل ماجرا نیست. برای موفقیت باید بیدار شد، باید بلند شد. محکم، با ایمان و انگیزه قوی قدم برداشت و تلاش کرد. همه‌ی ما برای داشتن استقلال، نیازمند داشتن تخصص در زمینه‌های مختلف و وابسته به هم هستیم. هنگامی که وارد دانشگاه می‌شوید به مرور زمان مسائل مختلفی را یاد می‌گیرید و در رشته‌ی تحصیلی‌تان متخصص می‌شوید. هدف از حضور در مدرسه آماده شدن برای حضور در مجامع بزرگتر از جمله دانشگاه و ... است. منظور از آمادگی برای حضور در مجامع بزرگتر؛ یادگیری اخلاق، آداب معاشرت، دانش اولیه مربوط به هر یک از علوم مختلف است. بنابراین پشت پرده‌ی هرکاری که انجام می‌دهید، هدفی وجود دارد.

یک دانش‌آموز، با هدف پزشک‌شدن و با این رویا که روزی وارد دانشگاه شود و در رشته‌ی تحصیلی پزشکی مشغول به تحصیل شود و با این رویا که در آینده پزشکی ماهر شود و به هم‌وطنان خود خدمت کند؛ در دبیرستان رشته‌ی تحصیلی تجربی را انتخاب می‌کند. اما واقعا رویای همه‌ی دانش‌آموزان به واقعیت می‌پیوندد؟

خیال‌پردازی و تعیین هدف کل ماجرا نیست. برای موفقیت باید بیدار شد، باید بلند شد. محکم، با ایمان و انگیزه قوی قدم برداشت و تلاش کرد.

چطور کودکانی سخت‌کوش تربیت کنیم؟

۱. بگذارید کودکان آنچه را که به آنها انگیزه می‌دهد، پیدا کنند

۲. بر سخت‌کوشی تأکید کنید

۳. فرهنگ خانوادگی را زنده نگه دارید

۴. به کودکان فرصت اشتباه‌کردن بدهید

۵. سختی‌ها و فشارها را از کودکان پنهان نکنید

تحقیق شدن در کودکی چیست و چه عواقبی دارد؟

در واقع بسیاری از والدینی که کودکان خود را سرزنش می‌کنند و آن‌ها را حقیر می‌کنند در دوران کودکی توسط

والدینشان تحقیر شده‌اند.

اگر جزء والدینی هستید که در گذشته تحقیر شده‌اید بهتر است به یک روانشناس و مشاور مراجعه کنید تا گذشته شما به صورت نا خود آگاه دوباره تکرار نشود و بتوانید کودکان خود را به خوبی تربیت کنید.

حقیر کردن در هر سن و سالی می‌تواند مشکلات بسیار زیادی برای افراد ایجاد کند ولی این رویه در دوران کودکی اثر گذاری بیش‌تری دارد.

با توجه به تحقیقاتی که صورت گرفته است مشخص شده است که یک انسان در ۱۰ سال اول زندگی خود حدوداً ۱۵۰ بار تحقیر می‌شود. بیش تر پیام‌های تحقیر آمیز شامل بکن نکن، تو هیچی نمیشی، شلخته، بی‌عرضه، خنگ، بی‌شعور، بی‌مسئولیت، دست‌وپا چلفتی، برو نرو، حرف نزن، نخور، بشین نشین، دست بزن دست نزن و به جز خراب کاری کار دیگه‌ای بلند نیستی و ... می‌باشد. باید بدانید که در همه موارد خانواده هم مقصر نیست ولی درجه اول خانواده می‌باشد در درجه های بعدی دوستان و معلمان می‌باشند که این حقارت را به ذهن کودک وارد می‌کنند. البته باید بدانید که برخی از والدین از روش تحقیر کردن برای تلنگر زدن به کودک استفاده می‌کنند و سعی می‌کنند تا با این روش کودک خود را وادار کنند تا بیش تر تلاش کنند. در روایت های بسیار زیادی آمده است که باید به کودکان احترام بگذارید که یکی از این روایت ها از امام علی (ع) می‌باشد که می‌فرمایند «در خانواده خود با کودکان عطف و مهربان باش و با بزرگ ترها محترم باش» و در همین راستا پیامبر اکرم (ص) می‌فرمایند «به بزرگسالان احترام کنید و نسبت به کودکان خود ترحم و عطف نمایند. به طور کلی والدین به سه دلیل عمده از خود رفتارهای تحقیر آمیز نشان می‌دهند. این سه دلیل به صورت زیر می‌باشند:

تحقیر در دوران کودکی

ویژگی‌های فردی

یکی از دلایل دیگری که والدین به تحقیر کردن کودکانشان می‌پردازند ویژگی‌های شخصیتی والدین می‌باشد. این والدین بسیار خودشیفته‌اند و خودشان را بالاتراز بقیه می‌دانند و در بیش‌تر موارد این افراد دچار افسردگی‌های مزمن هستند و مشکلات بسیاری را به کودکان خود انتقال می‌دهند که یکی از آن‌ها تحقیر کردن می‌باشد.

نا آگاهی

بسیاری از والدین از سبک‌های فرزندپروری اطلاعی ندارند و فکر می‌کنند می‌توانند با تحقیر کردن کودک او را وادار کنند تا بهتر از دیگران عمل کند و این روش را یکی از روش‌های درست فرزندپروری می‌دانند. معمولاً این والدین از عواقب تحقیر کردن کودک آگاهی ندارند و نمی‌دانند در آینده ممکن است چه مشکلاتی را برای فرزندانشان بوجود بیاورند. اگر از روش‌های درست فرزند پروری اطلاعی ندارید توصیه می‌کنیم به کسب اطلاعات در این مورد بپردازید زیرا ممکن است به دلیل عدم آگاهی اشتباهاتی را در این مرحله انجام بدهید که این اشتباهات در آینده کودک شما تاثیرات منفی بگذارد. عدم آگاهی از شیوه‌های صحیح تربیتی می‌تواند پیامدهای منفی در بزرگسالی ایجاد کند. به همین دلیل توصیه می‌کنیم مقاله آموزش تربیت کودک را مطالعه کنید. در بسیاری از موارد والدین رفتارهای خود را تحقیر آمیز نمی‌دانند ولی ممکن است با رفتار های خود به کودکشان آسیب برسانند و روحیه آن‌ها را آزرده کنند. این رفتار های تحقیر آمیز شامل مقایسه

در واقع بسیاری از والدینی که کودکان خود را سرزنش می‌کنند و آن‌ها را حقیر می‌کنند در دوران کودکی توسط والدینشان تحقیر شده‌اند. این افراد در گذشته خود در معرض رفتارهای خشونت‌آمیز و تحقیرکننده والدین بوده اند برای همین به طور نا خودآگاه این روش را برای فرزندانشان هم اجرا می‌کنند.

کردن فرزندان با دیگران، سرزنش کردن کودک در جمع، با تحقیر صدا زدن کودک، بی توجهی به کودک در جمع و نادیده گرفتن او، پزیدن به میان حرف کودک و سرزنش کردن های مداوم می باشد.

تحقیر شدن در کودکی باعث بروز پیامدهای ناگواری در بزرگسالی می شود. برخی از والدین فکر می کنند که با تحقیر و آزارهای کلامی کودک، می توانند تربیت درستی انجام دهند و از این طریق اشتباهات کودک را به او بفهمانند. ولی حقیقت این است که تحقیر کردن یکی از بدترین روش های تربیتی است که اثرات مخربی در کودک می گذارد.

نمونه هایی از تحقیر کودکان

بسیاری مواقع والدین رفتارهای خود را تحقیرآمیز نمی دانند و با خود تصور می کنند که با این رفتارها در حال تربیت فرزندان خود هستند. در ادامه نمونه هایی از رفتارهایی که باعث تحقیر کودک می شوند را نام برده ایم:

- مقایسه کردن او با دیگران
- تذکر و سرزنش های مداوم
- سرزنش کودکان در جمع
- قطع کردن حرف کودک
- صدا کردن کودک با لقب های نامناسب و توهین آمیز
- پوزخند زدن به کودک
- سلام نکردن به کودک و جواب سلام او را ندادن
- توقعات بیش از حد از کودکان

چگونه کودک در معرض آزارهای کلامی قرار می گیرد؟

شما ممکن است کودک را با چنین رفتارهایی مورد آزار و خشونت کلامی قرار بدهید:

- کودک را تحقیر کنید و اسامی و عناوین تحقیرکننده ای را به او نسبت بدهید؛ مثلاً کودک را احمق، بی عرضه، زشت، لاغر مردنی یا چاق بنامید.
- پشت سر کودک بدگویی کنید؛ مثلاً به والد دیگرش از رفتارهای او با لحن و کلام آزاردهنده انتقاد کنید؛ در حالی که او صدای شما را می شنود.
- وجود و هویت او را با نفرین یا آرزوهای بد زیر سوال ببرید. مثلاً بگویید «کاش اصلاً تو را به دنیا نمی آوردم» یا «باید بچه دیگران می شدی»؛ چنین گفته هایی در کودک این احساس را ایجاد می کند که کسی او را نمی خواهد.

- تهدید به کتک زدن یکی از بدترین روش های خشونت و آزار کلامی است. گفتن جمله های تهدیدآمیزی مثل «الان حسابت را می رسم» یا «صبر کن پدرت بیاید» و قرار دادن کودک در موقعیت ناامنی و ترس خشونت آمیز است.

- ایجاد احساس گناه و متهم کردن کودک با گفتن جمله هایی مثل «اگر تو را نداشتیم زندگی ام بهتر بود» و یا «وجود تو دردسر است» یا «اگر بهتر رفتار می کردی خاورت را هم دچار مشکل نمی کردی» همگی تهدیدآمیز و نشانه آزارهای کلامی هستند.

- متلک انداختن به کودک با گفتن جمله ای مثل «چقدر باعرضه ای» در موقعیتی که کودک نتوانسته کاری را به درستی انجام بدهد یا کودک را باهوش خطاب کردن وقتی او نمره های خوبی نگرفته خشونت کلامی به حساب کودک به راحتی معنای ضمنی حرف شما را می فهمد.

- والدینی که به یکدیگر به راحتی توهین، تحقیر و فحاشی می کنند در واقع کودک را نیز مورد خشونت کلامی خود قرار می دهند. در یک مطالعه در دانشگاه مریلند مشخص شده است کودکانی که شاهد خشونت های کلامی والدین

خود نسبت به یکدیگر هستند بیشتر دچار افسردگی، اضطراب و مشکلات شخصیتی می‌شوند.

عوارض جسمی و روانی تحقیر بر کودکان

عواقب تحقیر شدن در کودکی

باید بدانید که تحقیر شدن در دوران کودکی می‌تواند مشکلات بسیار زیادی را برای آن‌ها در آینده ایجاد کند.

عوارض جسمی

تحقیر شدن ممکن است عوارض جسمی داشته باشد که این عوارض عبارت اند از:

پر خوری عصبی

بی‌اشتهایی عصبی

داشتن هیجانات منفی

ترس و اضطراب مداوم

شب‌ادراری

اختلالات خواب

کابوس دیدن‌های شبانه

عوارض روانی

۱- کمبود اعتماد به نفس

اولین و مهمترین آسیب، کاهش عزت و اعتماد به نفس است. هر چقدر عزت نفس کودک پایین‌تر باشد امید و آرزوهای او دچار نقصان می‌شود و اینگونه کودکان در برقراری ارتباط با دیگران به مشکل خواهند خورد و در بزرگسالی به این باور خواهند رسید که قادر به انجام هیچ کاری نیستند.

۲- افسردگی

دومین مورد که می‌توان به آن اشاره کرد افسردگی است تحقیقات در این زمینه نشان داده است که تحقیر مداوم و سرزنش کودک امکان بروز افسردگی را در بزرگسالی افزایش خواهد داد.

۳- خجالتی بودن

کم‌رویی و خجالتی بودن یکی دیگر از اختلالاتی است که ممکن است در اینگونه کودکان دیده شود مقایسه شدن کودک با دیگران، جدی نگرفته شدن از سوی والدین از جمله اموری هستند که به خجالتی شدن فرزندان منجر می‌شود.

۴- ایجاد شخصیت ناسازگار

کنترل، تحقیر، سرزنش مداوم کودک تاثیرات منفی بر شخصیت آنها دارد و موجب ایجاد یک شخصیت ناسازگار می‌شود. کودکی که تلاش می‌کند در مقابل شما بایستد و مقابله به مثل کند.

۵- خشونت

نکته دیگر آن است که والدینی که به منظور کنترل رفتار کودک آنها را مورد سرزنش، تحقیر و تنبیه بدنی قرار می‌دهند منتظر بروز رفتارهای خشونت آمیز در کودکان خود باشند در واقع این کودکان از شیوه رفتاری والدین خودشان برای رفتار با دیگران استفاده می‌کنند.

۶- عدم توانایی ارتباط صحیح با دیگران

در بعضی از مواقع احساس حقارت چنان تاثیری بر روی فرد می‌گذارد که فرد مبتلا جرات معاشرت با مردم را پیدا نمی‌کند و از ترس اینکه مبادا در جمع مورد تحقیر واقع شود کناره‌گیری را به هرگونه برقراری رابطه‌ای ترجیح می‌دهد.

۷- خود کم‌بینی

با سرکوب اعتماد به نفس در فردی که مورد تحقیر واقع شده است این مساله به مرور باعث به وجود آمدن حس خود کم‌بینی در فرد می‌شود. او احساس خواهد کرد برای انجام هیچ کاری لیاقت دارد و دیگران از او بهتر هستند.

۸- از دست دادن مهارت نه گفتن

کودکانی که در خانواده به خصوص در برخورد با والدین تحقیر و سرزنش می‌شوند و اعتماد به نفسشان کاهش می‌یابد، دارای اعتماد به نفس پایینی هستند و در مقابل خواسته‌های دیگران جرات نه گفتن را از دست می‌دهند.

از عواقب جسمی که ممکن است کودکانی که مورد بی‌مهری و بی‌توجهی والدین قرار گرفته‌اند با آن مواجهه شوند می‌توان به مواردی همچون بی‌اشتهایی، پر خوری، هیجانات منفی، اختلال در خواب و حتی ترس و شب‌ادراری اشاره کرد.

چه زمانی برای فرزند خود گوشی هوشمند تهیه کنیم؟

بسیاری از کودکان از همان سنین ۴ الی ۵ سالگی یک تبلت یا اسمارت فون می خواهند، ولی آیا آمادگی

استفاده از این دستگاه ها را دارند؟ بچه ها در چه سنی باید مالک یک گوشی تلفن همراه باشند؟

ایمنی: فرزند شما به تنهایی مدرسه می رود یا شما همراه او هستید؟ داشتن گوشی برای کودکان در برخی اوقات بیشتر یک نیاز است تا سرگرمی و بازی. برخی اوقات احساس می کنید باید یک گوشی در اختیارش قرار دهید تا همیشه با شما در ارتباط و تماس باشد. بلوغ اجتماعی: فرزند شما با دوستان خود مهربان و با احترام است؟ آیا تصور درستی از کارکرد اینترنت دارد و اینکه وقتی چیزی روی آن قرار گرفت؛ دیگر پاک و حذف شدنی نیست؟ می تواند کنترلی روی روابط و فعالیت های خود در اینترنت داشته باشد؟ آیا می تواند چیزهایی که آزارش می دهند را روی اینترنت قرار ندهد؟ اثرات مخرب و ویرانگر شبکه های اجتماعی برای کودکان و نوجوانان را در نظر داشته باشید و براین اساس زمانی کودک خود را وارد این شبکه ها کنید که کمترین آسیب را ببیند.

الگوی استفاده صحیح از تلفن هوشمند

با خرید و هدیه دادن یک اسمارت فون به فرزند، همه چیز تمام نمی شود. خواسته یا ناخواسته، کودک به دنبال تقلید و الگوبرداری از والدین برای استفاده از اسمارت فون است.

وقتی پدر و مادری تمام اوقات خود را با گوشی سپری می کنند و اصطلاحاً در هیچ زمانی تلفن هوشمند خود را زمین نمی گذارند؛ نباید انتظار داشت فرزند آن ها فقط چند ساعت محدود با گوشی باشد.

اگر والدین خودشان در هنگام غذا خوردن، دورهمی ها، تماشای تلویزیون و رانندگی از گوشی استفاده نکنند؛ فرزند هم یاد می گیرد چگونه روابط خود با گوشی را تنظیم کند و به سوی رفتارهای سالم مشابهی برود.

والدین باید درباره محدودیت های استفاده از گوشی، اینترنت و شبکه های اجتماعی با فرزندان خود صحبت کنند و در عمل قوانین و مقرراتی وضع کرده و سعی

گزارش جدید موسسه **Common Sense Media** که در حوزه فناوری ها و رسانه های کودکان فعالیت می کند؛ نشان می دهد بیش از نیمی از کودکان امریکایی در سن ۱۱ سالگی دارای اسمارت فون هستند. در سن ۱۲ سالگی، بیش از دو سوم بچه ها گوشی دارند و در سن ۱۴ سالگی به اندازه بزرگسالان صاحب تلفن هوشمند هستند.

همچنین، این گزارش می گوید برخی از کودکان در سنین پایین تر صاحب اسمارت فون شدند. ۲۰ درصد بچه های دبستانی ۸ ساله در امریکا دارای تلفن همراه هستند.

نکته مهم اینجا است که وقتی فرزند شما می بیند تمام دوستان و همسالان خود یک گوشی تلفن همراه دارند؛ خیلی سخت است از این خواسته چشم پوشی کند و برای شما هم سخت تر است که آرزویش را برآورده نکنید.

بنابراین، تفکر در سن مناسب دادن گوشی به کودک بسیار اهمیت دارد. اگرچه، تحقیقات زیادی در سال های اخیر روی این موضوع شده است و هریک از جنبه های پیشنهاداتی دادند، ولی واقعیت این است که هیچ پاسخ درست و روشنی وجود ندارد.

شاید بهترین پاسخ این باشد که هر وقت والدین احساس کردند زمان مناسبی است که فرزندشان صاحب یک اسمارت فون باشد. فرزند شما باید نشانه هایی از خود بروز دهد که شایستگی و آمادگی نگهداری و استفاده از یک اسمارت فون را دارد.

فاکتورهای تصمیم گیری

مسئولیت پذیری: آیا فرزند شما به سنی رسیده است که مسئولیت پذیر باشد؟ آیا ارزش پول، پس انداز، نگهداری از یک شی قیمتی و مدیریت خرید را می داند؟ آیا با مسئله خرید گوشی تلفن همراه عاقلانه برخورد می کند یا هنوز احساسات بچه گانه ای دارد؟

ایم‌نی: فرزند شما به تنهایی مدرسه می‌رود یا شما همراه او هستید؟ داشتن گوشی برای کودکان در برخی اوقات بیشتر یک نیاز است تا سرگرمی و بازی. برخی اوقات احساس می‌کنید باید یک گوشی در اختیارش قرار دهید تا همیشه با شما در ارتباط و تماس باشد. بلوغ اجتماعی: فرزند شما با دوستان خود مهربان و با احترام است؟ آیا تصور درستی از کارکرد اینترنت دارد و اینکه وقتی چیزی روی آن قرار گرفت؛ دیگر پاک و حذف شدنی نیست؟ می‌تواند کنترل روی روابط و فعالیت‌های خود در اینترنت داشته باشد؟ آیا می‌تواند چیزهایی که آزارش می‌دهند را روی اینترنت قرار ندهد؟ اثرات مخرب و ویران‌گر شبکه‌های اجتماعی برای کودکان و نوجوانان را در نظر داشته باشید و بر این اساس زمانی کودک خود را وارد این شبکه‌ها کنید که کمترین آسیب را ببیند.

الگوی استفاده صحیح از تلفن هوشمند

با خرید و هدیه دادن یک اسمارت‌فون به فرزند، همه‌چیز تمام نمی‌شود. خواسته یا ناخواسته، کودک به دنبال تقلید و الگوبرداری از والدین برای استفاده از اسمارت‌فون است.

استفاده کرده و دنبال کنجکاوی‌های خود باشند. نمی‌توان مانع از کنجکاوی و هیجان کودک در استفاده از اینترنت و انواع ابزارهایی مانند پیام‌رسان‌ها شد، ولی می‌توان آن را درست و به سویی مطمئن هدایت کرد که سازنده و مفید باشد.

این کار هم مستلزم هوشمندی والدین و وقت گذاشتن برای کودک است. متأسفانه، برخی از والدین برای دور کردن فرزند از خودشان و راحتی بیشتر سراغ دادن اسمارت‌فون به او می‌روند!

وقتی پدر و مادری تمام اوقات خود را با گوشی سپری می‌کنند و اصطلاحاً در هیچ زمانی تلفن هوشمند خود را زمین نمی‌گذارند؛ نباید انتظار داشت فرزند آن‌ها فقط چند ساعت محدود با گوشی باشد.

اگر والدین خودشان در هنگام غذا خوردن، دورهمی‌ها، تماشای تلویزیون و رانندگی از گوشی استفاده نکنند؛ فرزند هم یاد می‌گیرد چگونه روابط خود با گوشی را تنظیم کند و به سوی رفتارهای سالم مشابهی برود. والدین باید درباره محدودیت‌های استفاده از گوشی، اینترنت و شبکه‌های اجتماعی با فرزندان خود صحبت کنند و در عمل قوانین و مقرراتی وضع کرده و سعی کنند آن را اجرا نمایند.

باید به کودکان درباره مضرات صفحه‌نمایش‌ها اطلاعاتی داد. باید آن‌ها را آموزش داد چگونه درست از اینترنت

برای خواندن مقاله کیوآر را اسکن کنید

